

פרשת כי-תשא תשס"ט

שמות פרק לד

(כז) ויאמר יקוק אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כתבתי את ישראל: (כח) ויהי שם עם יקוק ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלוחות את דברי הברית אשר כתבתי לך: (כט) ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לוחות העדות ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: (ל) וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: (לא) ויקרא אלם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלם: (לב) ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יקוק אתו בהר סיני: (לג) ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסכה: (לד) ובבא משה לפני יקוק לדבר אתו יסיר את המסכה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: (לה) וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסכה על פניו עד באו לדבר אתו:

רש"י
(כז) את הדברים האלה - ולא אתה רשאי לכתוב תורה שבעל פה: (כט) ויהי ברדת משה - כשהביא לוחות אחרונות ביום הכפורים: **כי קרן** - לשון קרנים, שהאור מבהיק ובולט כמין קרן. ומהיכן זכה משה לקרני ההוד, רבותינו אמרו מן המערה, שנתן הקב"ה ידו על פניו, שנאמר (שמות לג כב) ושכתי כפי: (ל) **וייראו מגשת אליו** - בא וראה, כמה גדולה כחה של עבירה, שעד שלא פשו ידיהם בעבירה, מהו אומר (שמות כד יז) ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר לעיני בני ישראל, ולא יראים ולא מזדעזעים; ומשעשו את העגל, אף מקרני הודו של משה היו מרתיעים ומזדעזעים: (לא) **הנשאים בעדה** - כמו נשיאי העדה: **וידבר משה אליהם** - שליחותו של מקום, ולשון הווה הוא כל הענין הזה: (לב) **ואחרי כן נגשו** - אחר שלמד לזקנים, חוזר ומלמד הפרשה או ההלכה לישראל. תנו רבנן כיצד סדר המשנה, משה היה לומד מפי הגבורה, נכנס אהרן, שנה לו משה פרקו, נסתלק אהרן וישב לו לשמאל משה, נכנסו בניו, שנה להם משה פרקם, נסתלקו הם, ישבו אלעזר לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן, נכנסו זקנים, שנה להם משה פרקם, נסתלקו זקנים ישבו לצדדין, נכנסו כל העם שנה להם משה פרקם, נמצא ביד כל העם אחד, ביד הזקנים שנים, ביד בני אהרן שלשה, ביד אהרן ארבעה וכו' כדאיתא בעירובין (נד ב): (לג) **ויתן על פניו מסכה** - כתרוממו בית אפי, לשון ארמי הוא בתלמוד סוי לבא ועוד בכתובות (ס א) הוה קא מסוה לאפה, לשון הבטה, היה מסתכל בה, אף כאן מסוה בגד הניתן כנגד הפרצוף ובית העינים, ולכבוד קרני ההוד שלא יזונו הכל מהם היה נותן המסכה כנגדן ונוטלו בשעה שהיה מדבר עם ישראל, ובשעה שהמקום נדבר עמו עד צאתו, ובצאתו יצא בלא מסכה: (לד - לה) **ודבר אל בני ישראל** - וראו קרני ההוד בפניו. וכשהוא מסתלק מהם: **והשיב משה את המסכה על פניו עד באו לדבר אתו** - וכשבא לדבר אתו נוטלו מעל פניו:

מדרש תנחומא - פרשת כי תשא סימן לז

ויהי ברדת משה מהר סיני, ומשה לא ידע כי קרן, מנין זכה משה לקרני ההוד, ארז"ל מן המערה שנאמר והיה בעבור כבודי ושמתוך בנקרת הצור נתן הקב"ה כף ידו עליו, ומשם זכה לקרני ההוד, וכן הוא אומר קרנים מידו לו ושם חביון עוזו (חבקוק ג), ויש אומרים שבשעה שהיה הקב"ה מלמדו תורה מניצוצות שיצאו מפי השכינה נטל קרני ההוד, ורבי שמואל בר נחמן אמר הלוחות ארכן ששה טפחים ורחבן שלשה טפחים והיה משה מחזיק בשני טפחים והקב"ה בשני טפחים וטפחים ריוח באמצע משם נטל משה קרני ההוד, רב שמואל אמר עד שמשה כותב את התורה נשתייר בקולמוס קמעא והעבירו על ראשו וממנו נעשו לו קרני ההוד שנאמר ומשה לא ידע כי קרן, כל הוד שנטל ממתן שכר, אבל הקרן קיימת שנאמר וקרנים מידו לו ושם חביון עוזו, וכשיטלו הצדיקים מתן שכרן לעולם הבא אותה שעה הוא נוטל שכרו שנאמר (ישעיה מ) הנה ה' אלהים בחזק יבא וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by Dr. Bernard & Robin Cohen

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.

מי השילוח (חלק ב') - פרשת כי תשא

ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה. שהשי"ת אמר למשה אף שדברי תורה נראים מפורשים מ"מ לא ישיגם האדם רק כשיביט להשי"ת, כי משה רבינו רצה שיקבעו כל הדברי תורה בלב כל נפש מישראל יתד שלא תמוט לעולם, והשיב לו השי"ת שלא יוכל להבין הדברי תורה כל נפש כמו שמשה רבינו הבין, יען שהוא מביט להשי"ת ביותר, רק כל אחד יבין כפי מדרגתו, וזה כתב לך.

סיפור מהבעש"ט [מתוך: רשימות דברים (חלק ד'), עמ' לא קטע טו]

בספר אור המאיר לרב זאב מזיטאמיר, תלמידו של המגיד ממזריטש כתוב כי פעם היה נחוץ לתלמידים לדעת ענין רחוק ממעזבוז. פתח הבעש"ט את ספר הזוהר שהיה מונח על השולחן, עיין בו ואמר לתלמידים איך יפול דבר במקום ההוא הרחוק מכאן. שאלו התלמידים איך הבעש"ט ראה בהסתכלות בספר הזוהר דבר שהוא רחוק מכאן והשיב להם: אור שברא הקב"ה ביום הראשון היה אדם הראשון רואה בו מסוף העולם ועד סופו, היינו מסוף עלמא דאתכסיא מלמעלה למטה ועד סופו של עלמא דאתגליא מלמטה למעלה. ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו, עמד וגנזו, והיכן גנזו? בתורה. ואם אדם לומד תורה לשמה מאיר לו מסוף העולם ועד סופו. כך אירע כמה פעמים שהבעש"ט באר את הטעם לכך שהוא מביט בהזוהר כדי לדעת דבר רחוק.